

ईर, इ वन्ते । इ ईरन्त्ये । इति दुर्गादासः ॥ (अर्वादि-परं-सकं-सेट् । तेन इन्तवीति केचित् ।)
 ईरिः, स्त्री, (ईर्यतेऽनया । ई + क्तिन् ।) द्विभ्यः ।
 प्रवासः । इत्यमरो मेदिनी च ॥ छबेः षट्प्रका-
 रोपप्रवविशेषः । यथा,—
 “अतिरुचिरनाट्यः शलभा मूषिकाः खगाः ।
 प्रवासनाश्च राजानः बडेता ईतयः स्मृताः” ॥
 इति स्मृतिः ॥ (कलहभेदः । नृपतिरहितयुद्धम् ।
 “ईतयो व्याधयस्तन्ना दोषा क्रोधादयस्तथा ।
 उपप्रवाह वर्तन्ते व्याधयः क्षुब्धभयं तथा” ॥
 इति महाभारते हनुमन्मन्त्रसंवादे ॥ ११४६॥३४॥
 ईदृक्, [श्] चि, (इदम् + दृश् + क्तिप् ।) अयमिव
 दृश्यते । इति व्याकरणम् ॥ इहारा न्याय एह-
 प्रकार इत्यादि भाषा ।
 (“रत्नानीदृशि भूयांसि न भवन्त्येव भुतले” ।
 इति कथासरित्सागरे ॥ २५ ॥ १७६ ॥ तथा च
 किराते । २ । २८ ॥
 “इदमोदगनीदगाग्रयः प्रसभं वल्लुपकमेत कः” ।
 ईदृक्, चि, (अयमिव दृश्यतेऽसाविद्याद्यर्थे । इदम्
 + दृश् + क्स दृष्टे चेति ईश् ।) ईदृशः । इति
 व्याकरणम् ॥
 (“ईदृक्षराजकर्मणि भवेयुस्तदिदं वयम्” ।
 इति कथासरित्सागरे ॥)
 ईदृशः, चि, (अयमिव दृश्यतेऽसौ इदम् + दृश् +
 कञ् ।) ईदृक् । एतत्सदृशः । इति व्याकरणम् ॥
 (“ईदृशानां विपाकोऽपि जायते परमादभुतः” ।
 इति उत्तररामचरिते ॥)
 ईर, कि गतौ । प्रेरणे । इति कविकल्पद्रुमः । (वा,
 चुरां-परं-सकं-सेट् ।) नुदि । कि ईरयति ईरति ।
 नुदि प्रेरणे । इति दुर्गादासः ॥
 ईर, ड ल, कम्पे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (अदां-आत्मं-सकं कम्पार्थे, अकं-सेट् ।) दीर्घादिः ।
 ड ल ईरते लता वायुना । इति दुर्गादासः ॥
 ईरिका, स्त्री, रुद्धविशेषः । यथा । ईरिकावणम् ।
 इति गत्वप्रकरणे दुर्गादासः ॥
 ईरिणः, चि, (ऋ + इरन् ।) गृह्यं । ऊषरभूमिः ।
 इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ३ । १४२ ॥
 “यथेरिणे वीजमुद्रा न वप्ता लभते फलम् ॥
 तथान्ते हविर्दत्ता न दाता लभते फलम्” ॥
 “ततस्तदीरिणं जातं समुद्रश्चावसर्पितः” ।
 इति महाभारते अमुष्मासनपर्वणि । चलनं ।)
 ईरितं, चि, (ईर + क्त ।) क्षिप्तम् । इत्यमरः ॥ प्रेरि-
 तम् । कम्पितम् । गतम् । कथितम् ॥ (“इतीरिते
 वचसि वचस्विनामुना” । इति माघे १७१॥
 “तस्य वस्मं विमिश्राय स बाणो मस्तुतेरितः” ।
 इति, महाभारते ॥)
 ईर्ये, ईर्ये । (अर्वादि-परं-अकं-सेट् ।) पगाभ्युदयासहि-
 ण्यावायामिति यावत् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 दीर्घादिः । रेफयुक्तः । ईर्या परादोषासहि-
 ण्यात्मनि केचित् । ईर्यति यत्नः साधवे ।
 इहयात् इत्येकं । इति दुर्गादासः ॥
 ईर्ये, स्त्री, (ईर + बाङ्गलकात् मक् ।) व्रणः । इत्य-

मरः ॥ (यथा, भट्टिकाव्ये । ४ । ४४ ।
 “भृगयुमिव भृगोऽथ दक्षिणेष्मि” ।)
 ईर्या, स्त्री, (ईर + णत् ।) भिक्षुव्रतम् । इति जटा-
 धरः ॥
 ईर्याः, पुं, स्त्री, (ईरं दृणोतीति । ईर + दृ-बाङ्
 लकात् उण् ।) स्मृतिः । इति शब्दरत्नावली ॥
 फटी इति भाषा ।
 ईर्या, स्त्री, (ईर्यं । ईर्यं + घञ् ।) हस्ताक्षोप इति
 यकारलोपः ।) अक्षमा । इति शब्दमाला ॥
 (“कथमीर्षा न कुर्वे सुप्रियस्व समीपतः” ।)
 इति रामायणे ॥ ४ । २४ । ३७ ।)
 ईर्यालुः, चि, (ईर्या + आलुच् ।) ईर्ष्याविशिष्टः ।
 इति हज्जायुधः ॥
 ईर्या, ईर्या । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अर्वादि-परं-अकं-
 सेट् ।) दीर्घादिः । रेफयुक्तः । ईर्यं इति ईर्यस्य
 घञि हस्ताक्षोप इति यलोपे सिद्धम् । ईर्या परा-
 भ्युदयासहिष्णुत्वम् । परादोषासहिष्णुत्वमिति के-
 चित् । ईर्यति यत्नः साधवे । यद्वधान्तः इत्येके ।
 इति दुर्गादासः ॥
 ईर्या, स्त्री, (ईर्यं । ईर्यं + अच् + टाप् ।) परोत्-
 कर्षासहिष्णुता । रीष इति भाषा । तत्पर्यायः ॥
 अक्षान्तिः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ७ । ४८ ॥
 (“प्रेषुन्यं साहसं द्रोह ईर्यास्यार्थदूषणम् ।
 वारदण्डजघ्न पाशस्य क्रोधघ्नोऽपि गुणायकः” ।
 स्त्रियः पत्युरन्यप्रियासङ्गदर्शनादिजनितो मान-
 भेदः । यथा, ब्रह्मरूपशतके ॥
 “वचोभिरीर्याकलहेन लीलया
 समस्तभारैः खलु बन्धनं स्त्रियः” ।)
 ईर्यालुः, चि, (ईर्यां लाति । ईर्या + ला + लु ।)
 ईर्ष्याविशिष्टः । अक्षान्तियुक्तः । तत्पर्यायः ।
 कुह्वरः २ इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, राजतरङ्गिणी ।
 “दिवसे सन्निधानेन पेशुनप्रेरणा यदि ।
 ईर्यालुना खेरिणीव रक्षितुं यदि पाथ्यते” ।)
 ईरिः, स्त्री, (ईर्यते इति । ईर + इन् रस्य लः ।)
 ऋखगदाकारहस्तदण्डः । इति भरतः ॥ सौंटा
 इति ख्याता । करच्छरीरिती ख्याते एकधारा इति
 ख्याते यवनास्त्रे वा । इति सारसुन्दरी ॥
 ईरिका, स्त्री, (ईरिरेव । ईरि + स्त्री कन् टाप् ।)
 ऋखगदाकारहस्तदण्डः । इति भरतः ॥ सौंटा
 इति ख्याता । एकधारेणीति ख्याती । तत्पर्यायः ।
 ईरिः २ ईरि ३ करपाणी ४ गुप्तिका ५ कर-
 पालिका ६ । इति शब्दरत्नावली ॥
 ईरितः, चि, (ईर + क्त ।) डस्य लः । स्तुतः । इत्य-
 मरः ॥
 ईरी, स्त्री, (ईर + क ।) कृदिकारादिति प्राक्तिको
 डीष् ।) ऋखगदाकारहस्तदण्डः । तत्पर्यायः ।
 करपालिका २ । इत्यमरः ॥
 ईश, ड, ल, ऐश्वर्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदां-
 आत्मं अकं-सेट् ।) दीर्घादिः । ऐश्वर्यमीश्वरीभावो-
 धोनीकरणञ्च । ड ल ईशे धनी । मायागामी-
 विशेषणञ्च । अच कर्मणि घञो । इति दुर्गादासः ॥
 ईशं, चि, (ईशे इति । ईश + क ।) ईश्वरं । (यथा

कुमारे २।६ “जगदीशो निरीश्वरः” ।) प्रभुः ।
 इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ (यथा, कुमारे ।
 ३।६ “कथञ्चिदीशा मनसां वभूवुः” ।)
 ईशः, पुं, (ईशे इति । ईश + क ।) महादेवः ।
 (“प्रभैः कृतप्राणविसृक्तिरीशः
 पर्यङ्गबन्धं निविडं विभेद” ।
 इति कुमारे ३।५६ ।) ईशानकोणाधिपतिः ।
 इत्यमरः ॥
 ईशसखः, पुं, (ईशस्य सखा बन्धुः राजाहःसखिभ्यः
 टच् ।) कुवेरः । इति हेमचन्द्रः ॥
 ईशा, स्त्री, (ईश + अ + टाप् ।) लाङ्गलदण्डः । इत्य-
 मरटीका शब्दरत्नावली च ॥ (यथा महाभारते
 वनपर्वणि घोषयात्रापर्वणि २४० । २० ।
 “ईशामन्ये हयानन्ये सूतमन्ये न्यपातयन्” ।)
 (ईशस्य महादेवस्य पत्नी । दुर्गा । ईशस्य प्रभोः
 पत्नी इति व्युत्पत्त्या खामिपत्नी । प्रभुस्त्री यथा,
 अथर्ववेदे ११।८।१७ “ईशा वशस्य या जाया” ।)
 ईशादण्डः, पुं, (ईशायाः लाङ्गलस्य दण्डः ।) अश्व-
 युगयोः सन्धारणार्थो दण्डः । यथा,—
 “योजनानां सहस्राणि भास्वरस्य रथो नव ।
 ईशादण्डस्तथैवास्त्र दिगुणो मुनिसत्तम” ॥
 इति विष्णुपुराणे २ अंशे ८ । २ ॥
 ईशादन्तः, पुं, (ईशेव दन्तो यस्य ।) रुद्धहन्तहस्ती ।
 तत्पर्यायः । महादन्तः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हस्तिदन्तः । इति शब्दरत्नावली ॥
 ईशानं, स्त्री, (ईश + आनञ्) ज्योतिः । इति मेदिनी ॥
 (तद्विशिष्टे, चि । यथा, ऋग्वेदे ११।७५।४।
 “मुषाय सूर्य्यं कवे चक्रमीशान् ओजसा” ।)
 ईशानः, पुं, (ईशे । ईश + तात्त्विकत्ववयवोवचनशक्तिषु
 चानञ् ।) महादेवः । इत्यमरः ॥
 (“तस्मिन् सुहृत्ते पुरसुन्दरीणा-
 मीशानसंदर्शनकालसामानम्” ॥
 इति कुमारे ७।५६ ।
 “तत्रेशानं समभ्यर्च्य चिराजोभोषितो नरः” ।
 इति भारते ।) एकादशश्रद्धान्तर्गतसद्विशेषः ।
 इति पुराणं । (यथा, आश्वलायनगृह्यसूत्रे ४।६।
 “हराय ऋद्धाय श्रव्णाय शिवाय भवाय महादेवाय
 उग्राय भीमाय पशुपतये रुद्राय शङ्करायेशानाय
 खाहा” इति । दूतमूर्तिधरः शिवः । स च धूम-
 जटिलः । यथा, मार्कण्डेये । ८८ । २३ ॥
 “सा चाह धूमजटिलमीशानमपराजिता ।
 दूतत्वं गच्छ भगवन् पार्श्वे शुभनिशुम्भयोः” ।)
 शिवाद्यमूर्त्यन्तर्गतसूर्य्यमूर्तिः । इति स्मृतिराग-
 मञ्च ॥ (परमेश्वरः । यथा, छान्दोग्यसूत्रे ।
 “सर्वेन्द्रियगुणावासां सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।
 सर्वस्य प्रभुमीशानं सर्वस्य शरणं ब्रह्म” ।
 तथा च महाभारते १ । १ । २२ ।
 “आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहन्तं पुरुषुतम् ।
 ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यताथ्यत् सनातनम्” ॥
 साध्यापुत्रो देवतानेदः । यथा,—
 “धर्मास्तुष्टुद्वयः कामः साध्या साध्यान् यजानत ।
 प्रसवं चवनक्षेत्रं ईशानं सुरभिं तथा” ॥